

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/288/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7517213499
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7517213499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a členov senátu JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: R Collectors s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 8/A, IČO: 50 094 297, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábřeží 8A, proti žalovanej V. S., M.. XX. XX.XXXX, Q. F. M. L., R. XXX, o zaplatenie 841,46 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 13Csp/258/2017 z 26. 03. 2018

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okrem výroku, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené.

Stranám sporu n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie alebo „súd“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 841,46 eur, sumu 107,22 eur a sumu 4,42 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne od 01. 06. 2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 841,46 eur istiny s prísl. a trov konania z titulu nároku na doplatenie neuhradených splátok úveru.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca so žalovanou uzavreli dňa XX. XX. XXXX zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažne prostriedky vo výške 1.000 eur. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnila, preto žalobca vyhlásil dňa 13. 10. 2014 úver za predčasne splatný. Žalobca ku dňu podania žaloby evidoval voči žalovanej pohľadávku, ktorá pozostáva z istiny vo výške 841,46 eur, z dlžných úrokov z istiny do 31. 05. 2017 vo výške 627,32 eur, zmluvného úroku vo výške 25,50 % ročne zo sumy 841,46 eur od 01. 06. 2017 do zaplatenia, zákonných úrokov z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 841,46 eur od 01. 06. 2017 do zaplatenia. Ďalej vychádzal zo zistenia, že v zmluve o úvere bola dohodnutá výška úveru v sume 1.000 eur, splátka bola určená na 43,62 eur, počet splátok bol určený na 36 mesiacov, ročná úroková sadzba 25,50 %, RPMN 28,70 % a priemerná hodnota RPMN 48,52 %, termín konečnej splatnosti 20. 06. 2016.

4. Po právnom posúdení veci podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. d/ zák. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 4 písm. a/, 5, § 54 ods. 1, 2 OZ a § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu mal za preukázané, že žalobca

poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.000 eur. Keďže žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti riadne a včas a z požičanej sumy uhradila len 158,54 eur, vyhovel žalobe o zaplatenie sumy 841,46 eur (1.000 - 158,54). Vo vzťahu k žalobe o zaplatenie úroku z úveru vo výške 25,50 % ročne z nezaplatenej istiny od 01. 06. 2017 do zaplatenia, vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp. zn. Obo143/98, Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS476/2012-14), z ktorej vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok), že od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania, dospel k záveru, že žalobca zosplatnil úver dňa 13. 10. 2014, preto návrh v časti úroku 25,50 % ročne z nezaplatenej istiny vo výške 841,46 eur od 01. 06. 2017 do zaplatenia považoval za nedôvodný a zamietol ho. V tejto súvislosti poukazoval aj na dôvodovú správu OZ k novele vykonanej zákonom č. 106/2014 Z.z. a stanovisko Krajského súdu v Košiciach vo veci sp. zn. 2Co/210/2017.

5. Prihliadajúc na vyššie uvedené, pri rozhodovaní o nároku na zaplatenie dlžných úrokov, prihliadajúc na výzvu na úhradu dlžnej sumy, ktorá bola žalovanej zaslaná 13. 10. 2014, v ktorej bolo oznámené, že pohľadávka žalobcu sa stala predčasne splatnou k 13. 10. 2014, k tomuto dátumu žalobca uvádzal dlžný úrok vo výške 107,22 eur a poplatky za upomienky 4,42 eur, mal za dôvodný tento nárok a zaviazal žalovanú na zaplatenie dlžného úroku a poplatku za upomienky.

6. O povinnosti žalovanej zaplatiť úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 841,46 eur od 01. 06. 2017 do zaplatenia rozhodol s poukazom na ust. § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., § 10c cit. nar. vl.

7. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p.

8. Proti rozsudku o výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. Žiadal zrušiť rozhodnutie v napadnutej časti a vrátiť na nové prejednanie alebo zmeniť a žalobe v plnom rozsahu vyhovieť a zaviazat žalovaného na náhradu trov aj odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Záver súdu, že mu nepatrí zmluvný úrok po zosplatnení nepovažoval za správny. Podľa neho odporuje zákonu a protiprávne zvyhodňuje protiprávne konanie spotrebiteľa. V súvislosti s tvrdením, že mal nárok na zmluvné úroky až do zaplatenia, poukazoval na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 29Cdp/2906/2000, sp. zn. 33Odo 399/2005, časť odôvodnení, ktorých citoval. Výklad Ústavného súdu SR, ktorý pojem zosplatnenia vykladá zánikom pôvodného záväzku, na ktoré miesto nastupuje záväzok úplne nový, považoval za úplne nesprávny, nakoľko podľa neho zosplatnenie úveru spôsobuje len jedinou zmenu záväzku, a to v lehote konečnej splatnosti a straty práva splatiť v splátkach. Žiaden zákon neupravuje, že zosplatnenie úveru spôsobuje zmenu všetkých zmluvných podmienok. Citujúc ust. § 565 OZ považoval vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru za „stratu výhody splátok“. Bol toho názoru, že akceptácia stanovísk vyplývajúcich z rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR ním citovaných, vzhľadom na totožnosť znenia ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 516 o zmene záväzkov, je podľa neho logická. V tejto súvislosti poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu Žilina sp. zn. 13CoKR/15/2015 časť odôvodnenia, ktorého citoval. Považoval za nesprávny akýkoľvek iný výklad než ten, že veriteľ zmenil záväzok čo do termínu splatnosti, nie však čo do ostatných podmienok vyhlásením predčasnej splatnosti úveru. Poukazujúc na ust. § 497 Obchodného zákonníka konštatoval, že v tomto zákonnom ustanovení sa neuvádza, že dlžník je povinný platiť úroky, len do času splatnosti ako si mylne vykladá súd nad rámec predmetného ustanovenia. Zákonná dikcia uvedená v § 2 písm. d/ zák. č. 129/2010 Z.z. podľa neho jednoznačne definuje, aký záväzok vyplýva žalovanému z uzatvorenej zmluvy o úvere, t.j. záväzok vrátiť veriteľovi poskytnuté finančné prostriedky, ako i zaplatiť úroky a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebným úverom. V tomto konaní bolo preukázané, že žalovaná zostáva dlžná, a teda je správny záver, že jej záväzok doposiaľ nezanikol. Keďže nezanikol hlavný záväzok dlžníka, nemožno hovoriť o zániku akcesorického zmluvného úroku. Opakoval, že zosplatnenie úveru je právom veriteľa jednostranne zmeniť termín splatnosti úveru z dôvodu, že dlžník poruší svoju povinnosť. Výklad, ktorý odbreňuje dlžníka od platenia zmluvného úroku považoval za absurdný. Súd pri rozhodovaní nevzal do úvahy skutočnosť, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa týka len istiny úveru, zmluvný úrok nebol kapitalizovaný do celkovej dlžnej sumy. Ten je totiž odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov a jeho podnikateľskej činnosti. Súd odmietnutím priznania zmluvného úroku podľa neho konal v rozpore s právnou zásadou, že nikto nemôže mať prospech z vlastného protiprávneho konania. Poukazoval na prístup NS ČR, ktorý nárok na zmluvný úrok po zosplatnení úveru veriteľom priznáva.

V tejto súvislosti poukazoval aj na rozhodnutie KS Banská Bystrica sp. zn. 43Co/1/2018, sp zn. 17Co/122/2017, časť ktorých citoval.

9. Odvolanie bolo žalovanej doručené 15. 06. 2018. Žalovaná nevyužila svoje právo na podanie vyjadrenia k odvolaniu.

10. Výrok rozsudku, ktorým čiastočne bolo žalobe vyhovievané nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatný, preto nemohol byť predmetom odvolacieho prieskumu. Predmetom odvolacieho prieskumu bol výrok, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a výrok o trovách konania ako výrok súvisiaci (ďalej len rozsudok).

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v rozsahu danom ust. § 379 a § 380 C.s.p. a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

12. Rozsudok je vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

13. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 29. 05. 2019 o 9.55 hod., v pojednávacej miestnosti č. dv. 202, II. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 23. 05. 2018 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 C.s.p.

14. Žalobca v odvolaní namieťa odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/, h/ C.s.p. t.j., že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ C.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 CSP (do 30. 06. 2016 s ust. § 132 O.s.p.), a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

16. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

17. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán nevyplývali a ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. §§ 191, 192 a 205 C.s.p., že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

18. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu pre náležité zistenie skutkového stavu, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 191 C.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, preto odvolací súd jeho rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. Odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v celom rozsahu, predovšetkým so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu, v zmysle ktorého žalobcovi prináleží úrok z istiny iba do vyhlásenia splatnosti celého úveru, vychádzajúc z rozhodnutia NS SR sp. zn. 4Obo 143/1998, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 190/2014, ako aj zo záveru vyplývajúceho z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, na tieto dôvody v celom rozsahu poukazuje (§ 387 ods. 2 C.s.p.).

20. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na záver vyplývajúci z uznesenia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012, ktoré sa zaoberalo obdobnou vecou, aká bola predmetom konania vo veci 4Obo 143/1998 a odmietol uznesením sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov, v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade § 369 Obchodného zákonníka“. Tento výklad považoval Ústavný súd za ústavne akceptovateľný.

21. Výklad odvolateľa smerujúci k záveru o oprávnenosti úroku zo spotrebiteľského úveru po mimoriadnom zosplatnení je v rozpore so zásadou ochrany spotrebiteľa a výkladu v jeho prospech zakotvenou v § 52 ods. 2, § 53 ods. 1 a 5 a § 53 ods. 4 písm. k/ OZ.

22. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá. Zároveň bol potvrdený aj výrok rozsudku o trovách konania.

23. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Odvolací súd stranám sporu nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže odvolateľ - žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a úspešnej žalovanej v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).